

Nr 23.

Av herr **Eriksson** i Sandby m. fl., om viss utvidgning av arrendelånefondens verksamhet.

Kampen mot arbetslösheten har under de senaste åren kännetecknats av en allt större planmässighet och mera förutseende än vad någonsin tidigare varit fallet. Givet är att i den mån de mot arbetslösheten vidtagna åtgärderna äro ägnade att dels omedelbart verka hjälpande men dessutom jämväl även verka förebyggande och inriktade för en folkförsörjning på längre sikt, måste de bliva särskilt betydelsefulla och ur allmän ekonomisk synpunkt mera fördelaktiga. Kan samtidigt med att avlastning av ett visst arbetslöshetsklintel sker även vinnas fördelen av en måhända ofta ej särdeles lysande men dock för den enskilde individen relativt trygg försörjning synes därmed ett mycket gott resultat vara vunnet.

Skapandet av arbetarsmåbruk och arrendeeignahem är utan tvivel åtgärder vilka kunna betraktas såsom förebyggande och därtill ur många andra synpunkter betecknas såsom synnerligen lämpliga, då därigenom beredes tillfälle för med jordbruk väl förtrogna, välrekommenderade personer att medelst statlig hjälp skaffa sig den egna torvan och därigenom måhända uppnå den trygga existens, vilken eljest vore för dem i anledning av deras medellöshet svår för att ej säga omöjlig att uppnå. Rådande efterfrågan på dessa jordbruk bevisar tillfullo att medföljande fördelar äro livligt uppskattade. Särskilt torde beträffande de s. k. arrendeeignahemmen möjligheten till erhållandet av räntefritt inventarielån ur arrendelånefonden vara synnerligen värdefull. Detta synes också vara helt naturligt främst med hänsyn till rådande svårigheter för obemedlade att vid övertagande av ett jordbruk kunna anskaffa erforderliga medel för inköp av nödiga inventarier. Dessa svårigheter äro så allmänt kända att närmare motivering förefaller obehövlig. Just svårigheten att anskaffa dessa medel utgör ofta ett oöverstigligt hinder. I de fall åter där nödig kredit kan ordnas blir densamma ej sällan mycket dyrbar och därigenom onödigtvis tyngande för låntagaren.

Då emellertid möjligheterna för erhållandet av statliga arrendeeignahem och därmed inventarielån äro synnerligen små, då ju det antal som hittills hunnit iordningställas ej på långt när motsvarar efterfrågan, synas starka skäl föreligga för en utvidgning av arrendelånefondens verksamhet till att även omfatta utlåning av medel för inköp av inventarier till sådana obemedlade, välrekommenderade personer, vilka av annan än staten övertagit jordbruk av samma storleksordning som beträffande arrendeeignahemmen förutsättes. Detta skulle utan tvivel vara ägnat att för många därav välförtjänta medellösa lant- och skogsarbetare m. fl. bereda möjlighet till en mera självständig och tryggare ställning i samhället.

Enär som i det föregående erinrats de statliga arrendeeignahemmen ej

hinna i erforderlig utsträckning iordningställas och då således med dem förbundna fördelar ej bliva tillgängliga för alla dem, vilka kunna vara i behov därav, måste det betecknas såsom oriktigt att denna åtskillnad mellan dem som lyckats erhålla statligt arrende och dem vilka på annat sätt förvärvat sig ett mindre jordbruk i verkligheten förefinnes, detta så mycket mera som ju de ekonomiska förutsättningarna i regel kunna antagas vara fullt likartade. En likställighet härutinnan skulle med största sannolikhet betyda ett mycket gott stöd till åskilliga framåtsträvande men obemedlade jordhungerande personer i deras strävan efter en tryggare och mera självständig tillvaro.

Med stöd av vad sålunda ovan anförts få undertecknade vördsamt hemställa,

dels att riksdagen måtte besluta sådan utvidgning av arrendelånefondens verksamhet att räntefria lån ur fonden må på enahanda villkor och till samma belopp som gälla beträffande de statliga arrendeegnahemmen beviljas även obemedlad arrendator eller köpare av mindre jordbruk oavsett att detta sker annorstädes än genom statens försorg,

dels att såsom särskild kapitalökning för arrendelånefonden i anledning av ovanstående anvisas för budgetåret 1937/1938 ett särskilt reservationsanslag av 100,000 kr.

Stockholm den 14 januari 1937.

Eskil Eriksson
i Sandby

G. E. Holm,
Hjorted.

Axel Landgren.

Karl Falk.

Bertil Andersson.

Evald Ericsson
i Sörsjön.